

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Уп 81/08
08.05.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Вукицом Латинковић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА, у име кажњене ББ, кћерке, чији је бранилац АБ, адвокат, за ванредно преиспитивање правоснажног решења о прекршају Министарства финансија Републике Србије, Веће за другостепени прекршајни поступак, Пжц бр. 1514/2006 од 05.10.2007. године, у предмету царинског прекршаја, у нејавној седници већа одржаној дана 08.05.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним решењем одбачена је жалба адвоката АБ, изјављена у име окр. ББ, против решења Комисије за прекршаје Царинарнице Суботица 01.09 П бр. 39/06 од 28.09.2006. године, као изјављена од неовлашћеног лица.

У захтеву за ванредно преиспитивање правоснажног решења о прекршају који је поднела АА у име ћерке, кажњене ББ, преко браниоца ГГ, оспорена је законитост побијаног решења из свих законом предвиђених разлога. Наводи се да је жалбу поднео бранилац окривљене по пуномоћју које је потписао њен супруг ВВ, јер је окривљеној Слађани тада била у гипсу десна рука и није могла да потпише пуномоћје. Стога је незаконито побијаним решењем жалба одбачена као изјављена од неовлашћеног лица. Предложила је да суд захтев уважи и укине побијано решење.

По оцени поднетог захтева и списка предмета ове прекршајне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Захтев је неоснован.

Врховни суд Србије налази да је правилна одлука другостепеног органа у побијаном решењу да је у конкретном случају жалба изјављена од неовлашћеног лица, због чега је исту одбацио.

Ово стога што је жалбу против решења првостепеног органа поднео адвокат АБ, као бранилац окривљене ББ, уз коју је поднео пуномоћје којим је овлашћен да изјави жалбу надлежном органу (који није означен), на решење о царинском прекршају (без навођења броја и датума доношења решења). Пуномоћје је дао "окривљени" (без навођења имена и презимена), а потписало га је друго лице за које се не зна у ком својству га потписује.

Према одредби члана 132. став 3. Закона о прекршајима ("Службени гласник СРС" бр. 44/89 и "Службени гласник РС" бр. 21/90...55/04), окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца. У ставу 6. истог члана прописано је да браниоца окривљеног могу узети и његов законски заступник, брачни друг, сродник по крви у правој линији, усвојилац, усвојеник, брат, сестра и хранилац.

Како је неспорно да пуномоћје које је поднето уз жалбу није дала окривљена ББ, већ неко друго лице, без навођења у ком својству потписује пуномоћје, то и по оцени овог суда, жалба је изјављена од неовлашћеног лица.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд Србије је одлучио као у изреци ове пресуде на основу одредбе члана 277. став 2. Закона о прекршајима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 08.05.2008. године, Уп. 81/08

Записничар, Председник већа - судија

Вукица Латинковић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК